

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj.: MSK 151029/2022
Sp. zn.: DSH/10617/2019/Slo
105. V10

Vyřizuje: Mgr. Eva Slováčková

Telefon: 595 622 459

Fax: 595 622 126

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 10. 11. 2022

Nejvyšší správní soud

3. senát

Žalobce

Žalovaný

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

Ke sp. zn. 3 As 276/2022

– doplnění kasační stížnosti žalovaného

proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2022, čj. 18 A 17/2019-59

Příloha

spis žalovaného sp. zn. DSH/4242/2019/Zaj

spis Magistrátu města Havířova sp. zn. RD 721/2018

Pověření Mgr. Evy Slováčkové k zastupování žalovaného uloženo u soudu pod sp. zn. Sv 202/2018.

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

WWW.

Elektronický podpis - 11.11.2022
Certifikát autora podpisu :
Jméno : Mgr. Eva Slováčková
Vydal : PostSignum Qualified CA-4
Platnost do : 22.8.2024 10:12:41-000102300

I.

Žalovaný podal proti výrokům I. a II. výše specifikovaného rozsudku blanketní kasační stížnost. Přijatelnost kasační stížnosti žalovaný spatřuje v rozporu napadeného rozsudku s judikaturou Nejvyššího správního soudu, potažmo v nerespektování jeho právního názoru vyjádřeného ve zrušujícím rozsudku.

Podanou kasační stížnost žalovaný doplňuje takto:

Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku čj. 3 As 98/2020-26 zavázal krajský soud, aby se pokusil opatřit důkaz kamerovým záznamem z policejního vozidla, a nebude-li možné z objektivních důvodů tento důkaz provést, aby vycházel ze stávajících důkazů, přičemž má zhodnotit dopad neprovedení předmětného důkazu na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Žalovaný namítá, že krajský soud se tímto právním názorem neřídil, resp. že nesprávně vyhodnotil okolnost, že záznam (který již neexistuje, tedy ho soud objektivně nemohl provést jako důkaz) nebyl proveden jako důkaz správními orgány.

Žalovaný především poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2022, čj. 2 As 25/2021-33, ve kterém se jednalo v podstatě o totožnou situaci ve vztahu k prokázání přestupku spočívajícího v držení telefonu za jízdy. Policie nepředložila správnímu orgánu videozáznam, neboť ho vyhodnotila jako „neupotřebitelný“; správní orgán tento názor bez dalšího přejal a videozáznam si nevyžádal a neprovedl ho jako důkaz. Později byl záznam smazán a již ho k důkazu nebylo možno provést. Nejvyšší správní soud však v tomto případě dospěl k závěru, že toto pochybení správního orgánu nemělo za následek zkrácení žalobce na právech, neboť skutkový stav byl zjištěn dostatečně a na základě věrohodných podkladů.

Dále žalovaný odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, čj. 7 As 107/2021-18, kterým byla kasační stížnost žalobce odmítnuta pro nepřijatelnost. Zde soud přímo odkazuje na zrušující rozsudek v nyní projednávané věci čj. 3 As 98/2020-26, když v odst. [19] uvádí: „*K nezajištění kamerového záznamu do správního spisu Policií ČR Nejvyšší správní soud uvádí to, že ačkoliv tento postup není zcela správný, lze jej akceptovat ve smyslu toho, že dle tvrzení policistky V. tento nebyl průkazný a nebylo na něm ničeho vidět. Nelze proto dospět k závěru, že správní orgány zásadně pochybily, pokud nezajistily kamerový záznam, neboť to již nebylo objektivně možné. Obdobnou námitkou se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 978/2020-26, který uložil krajskému soudu povinnost provést důkaz kamerovým záznamem, pokud to bude objektivně možné. Při tom zdůraznil, že pokud nebude z objektivních důvodů možné tento důkaz provést, bude krajský soud vycházet ze stávajících důkazů. Ve zde projednávané věci krajský soud dostatečně předeštel dopady neprovedení důkazu kamerovým záznamem. Dospěl k závěru, že za hlavní důkazní prostředek bez dalšího považuje zrakový vjem spojený s pozorováním přestupkového děje.*“ Žalovaný je přesvědčen, že ke stejnému závěru měl dospět krajský soud v nyní projednávané věci, tj. měl současnou neexistenci kamerového záznamu a jeho dřívější neprovedení správními orgány vyhodnotit tak, že to nemá vliv na zjištění stavu věci, neboť přestupek žalobce byl bez důvodných pochybností prokázán jinými důkazy, zejména výpověďmi svědků.

Žalovaný dále poukazuje na skutkové okolnosti, které zdůrazňoval při jednání soudu, a to, že i bez provedení důkazu kamerovým záznamem je zjevné, že kamera objektivně nemohla zachytit jednání žalobce ve chvíli, kdy obě vozidla (vozidlo žalobce a vozidlo policie, za jehož čelním sklem byla kamera umístěna) stála podélně vedle sebe na křižovatce před semaforem. V tuto chvíli svědkové viděli žalobce držet v ruce mobilní telefon, a to skrz

boční okno svého vozidla a boční okno vozidla žalobce, z bezprostřední blízkosti, avšak tento skutkový děj nemohl být zachycen také kamerou umístěnou za čelním sklem policejního vozidla, neboť ta směřovala ve směru jízdy policejního vozidla a nemohla z povahy věci zabírat prostor vedle něj. Příkladně tato část skutkového děje tedy není prokazatelná jiným způsobem než výhradně svědeckými výpověďmi policistů, které obsáhle posuzoval i Nejvyšší správní soud a hodnotil je jako zcela věrohodné, na rozdíl od tvrzení žalobce a výpovědi žalobcovy manželky. Jestliže přitom skutek není možné kamerovým záznamem fakticky prokázat, protože ho kamera objektivně nemohla zachytit, pak absence kamerového záznamu či jeho neprovedení správním orgánem tím spíše nemůže mít vliv na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

II.

Žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal tento rozsudek:

**Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2022, čj. 18 A 17/2019-59,
se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.**

Mgr. Eva Slováčková
právník oddělení dopravně správních agend
odbor dopravy

Ing. Ivo Muras
vedoucí odboru dopravy